

III.

Betænkning

over

Forslag til Lov om nogle Forandringer i Kvinders Retsstilling.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 13. December 1907.)

Udvalget er enigt om at give Lovforslaget sin Tilslutning og anbefale dets Vedtagelse.

Dets Hovedbestemmelser ere de Regler, der give Kvinden Ret til at blive Værge. Omtrent 50 Aar ere hengaaede, siden den ugifte Kvinde blev gjort fuldmyndig i samme Alder som Manden, og Ret til Værgemaal er en naturlig Følge af den samme Vurdering af Kvinden, der har ført til at give hende Fuldmyndighed. Der er saa meget mindre Betænkelighed ved at tillægge Kvinden Ret til Værgemaal, som Myndlingens Formue ordentligvis bliver bestyret af Overformyndieret. Desuagtet er Retten af stor Vigtighed. Har Moderen Forældremagten over sit Barn, faar hun dog i de Tilfælde, hvor Barnets Opdragelse helt eller delvis bestrides ved dettes egne Midler, kun ved at blive dets Værge den fulde Raadighed over det. Og hvis Forældrene ere døde, følger med Værgemaal den hele Forældremagt.

I Hovedsagen tilvejebringes der ved Lovforslagets Bestemmelser om Kvinders Ret eller Adgang til Værgemaal (Lovforslagets §§ 1—3) fuld Retslighed mellem Mand og Kvinde. Den lille Afvigelse derfra, at et forældreløst Barns kvindelige Slægning ikke har samme Retskrav paa at blive dets Værge som dets mandlige Slægning

(§ 2, Stykke 3), er nærmest en Begunstigelse for Kvinden, der maa anses for hensigtsmæssig.

Medens Lovforslaget ikke gør noget Forsøg paa at løse i dets Helhed det vanskelige Spørgsmaal om, hvorledes Forældremagten bør fordeles mellem de i Ægteskab samlevende Forældre, udtager det dog af dette Omraade et enkelt Punkt, hvor det giver Moderen lige Ret med Faderen, nemlig Raadigheden over, hvorvidt det ikke fuldmyndige Barn maa indgaa Ægteskab (Lovforslagets §§ 4—6). Udvalget deler ganske de Betragtninger, hvorpaa disse Bestemmelser hvile.

At der endnu gøres enkelte Undtagelser fra vor Rets almindelige Grundsætning om, at der bør tillægges Kvinder lige Troværdighed med Mænd, er en Uregelmæssighed og en Urimelighed, som Udvalget er enigt om bør søges fjernet (Lovforslagets § 7).

At Enke faar samme Ret til at hense sidde i uskiftet Bo som Enkemand, vil spare hende for en Del Ulejlighed og en Bekostning, der for den helt ubemidlede ikke er ganske uvæsentlig, og hun bliver desuden derved selvstændigere stillet overfor sine voksne Børn.

Alt i alt indeholder Lovslaget saaledes et Fremskridt i Retning af „lige Ret for